РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 30 октомври 2014 година

относно еквивалентността на регулаторната рамка на Австралия по отношение на централните контрагенти с изискванията на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции

(2014/755/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции ([1]), и по-специално член 25, параграф 6 от него,

като има предвид, че:

(1) Целта на определената в член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета процедура по признаване на централните контрагенти („ЦК“), установени в трети държави, е да се позволи на ЦК, установени и получили разрешение в трети държави, чиито регулаторни стандарти са еквивалентни на предвидените в същия регламент, да предоставят клирингови услуги на клирингови членове или места за търговия, установени в Съюза. Тази процедура по признаване и предвиденото в нея решение относно еквивалентността следователно допринасят за постигане на общата цел на Регламент (ЕС) № 648/2012 за намаляване на системния риск чрез по-широко използване на сигурни и стабилни ЦК и по отношение на клиринга на договорите за извънборсови деривати, включително когато тези ЦК са установени и получили разрешение в трета държава.

(2) Правният режим на трета държава се счита за еквивалентен на правния режим на Съюза по отношение на ЦК, когато по същество значителен дял от приложимата правна и надзорна уредба е еквивалентен на изискванията на Съюза по отношение на постиганите регулаторни цели. Целта на настоящата оценка на еквивалентността е да се провери дали правната и надзорната уредба на Австралия гарантира, че установените и получили разрешение там ЦК не излагат клирингови членове или места за търговия, установени в Съюза, на по-високо равнище на риск, отколкото те биха могли да бъдат изложени от ЦК, получили разрешение в Съюза, и следователно не създават неприемливи равнища на системен риск в Съюза.

(3) На 1 септември 2013 г. Комисията получи техническото становище на Европейския орган за ценни книжа и пазари („ЕОЦКП“) относно правната и надзорната уредба, приложима по отношение на ЦК, получили разрешение в Австралия. В техническото становище се стига до заключението, че всички разпоредби на дял IV от Регламент (ЕС) № 648/2012 са възпроизведени от съответните правно обвързващи изисквания, които са приложими в рамките на националната юрисдикция по отношение на ЦК, получили разрешение в Австралия.

(4) В съответствие с член 25, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 648/2012, за да бъде установено, че правната и надзорната уредба на трета държава по отношение на получилите разрешение там ЦК е еквивалентна на предвидената в същия регламент, трябва да бъдат удовлетворени три условия.

(5) Според първото условие ЦК, получили разрешение в трета държава, трябва да спазват правно обвързващи изисквания, които са еквивалентни на изискванията, установени в дял IV от Регламент (ЕС) № 648/2012.

(6) Правно обвързващите изисквания на Австралия по отношение на получилите разрешение там ЦК обхващат Корпоративния закон от 2001 г., който заедно с Корпоративните наредби от 2001 г. установява правната рамка за системите за клиринг и сетълмент („СКС“). Част 7.3 от Корпоративния закон постановява, че преди предоставянето на лиценз за осъществяване на дейности по клиринг или сетълмент министърът трябва да се увери, наред с другото, че съответният ЦК разполага с подходящи оперативни правила и процедури, които са в съответствие с действащите законови и подзаконови актове, за да бъде гарантирано, доколкото е практически осъществимо, че системният риск е намален и че ЦК е управляван по честен и ефективен начин. ЦК трябва също да разполага с подходящи механизми за разрешаване на конфликти на интереси и прилагане на своите вътрешни правила и процедури. Австралийската комисия за ценни книжа и инвестиции („АКЦКИ“) и Централната банка на Австралия („ЦБА“) консултират министъра по въпросите, свързани с издаването на лицензи на СКС и промените на техните вътрешни правила, и отговарят за оценката на спазването на задълженията на ЦК по Корпоративния закон, като АКЦКИ разполага и със съответните правоприлагащи правомощия.

([1]) ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1.

(7) АКЦКИ предоставя регулаторни насоки на поднадзорните лица, с които разяснява специфични, вече обхванати от законодателството въпроси. По-специално, през декември 2012 г. АКЦКИ преразгледа своите регулаторни насоки относно лицензирането и надзора на СКС чрез приемането на актуализирани Регулаторни насоки 211 „Системи за клиринг и сетълмент: австралийски и чуждестранни оператори“ („РН 211“). С тези насоки АКЦКИ прилага принципите за инфраструктурите на финансовия пазар (*PFMIs*), издадени през април 2012 г. от Комитета по платежни и сетълмент системи ([1]) (*CPSS*) и Международната организация на комисиите по ценни книжа (*IOSCO*), отнасящи се до изложените в Корпоративния закон задължения, и дава насоки на ЦК във връзка със спазването на техните задължения по Корпоративния закон. Следователно неспазването на Корпоративния закон и на неговите разяснения в РН 211 би могло да доведе до налагане на правоприлагащи и наказателни мерки.

(8) По силата на Корпоративния закон Централната банка на Австралия разполага с правомощия да определя стандарти за финансова стабилност, с които да се гарантира, че ЦК действат по начин, който подкрепя или допринася за цялостната стабилност на австралийската финансова система. По-специално, през ноември 2012 г. Съветът по платежната система към ЦБА одобри установяването на нови стандарти за финансова стабилност — Стандарти за финансова стабилност на централните контрагенти („СФФ“), обхващащи 21 стандарта за ЦК и придружаващите ги подстандарти и насоки. СФФ влязоха в сила през март 2013 г., с изключение на някои подстандарти, които влязоха в сила на 31 март 2014 г. СФФ трябва да бъдат спазвани от всички лицензирани ЦК.

(9) Основните принципи по отношение на СКС, установени в част 7.3 от Корпоративния закон и в Корпоративните наредби, разяснени от АКЦКИ чрез РН 211, както и СФФ, определени от Централната банка на Австралия, формират заедно т.нар. „основни правила“, налагащи високи стандарти, на които ЦК трябва да отговарят, за да получат разрешение да предоставят клирингови услуги в Австралия. Тези основни правила представляват първия стълб на правно обвързващите изисквания в Австралия. С цел да се съобразят с основните правила, ЦК приемат допълнително свои вътрешни правила и процедури, които трябва да отговарят на специфичните изисквания, определени в Корпоративния закон и в Корпоративните наредби, разяснени чрез РН 211, и в СФФ, които се представят на министъра преди издаването на разрешение за извършване на дейност като СКС. Промените на вътрешните правила и процедури на ЦК трябва да бъдат съобщени на министъра. Министърът може да не разреши въвеждането на промени във вътрешните правила и процедури на ЦК. Вътрешните правила и процедури на ЦК имат характеристиките на договора и са правно обвързващи за ЦК и съответните участници в тях.

(10) Вследствие на правно обвързващите изисквания, определени в основните правила, приложими за ЦК, получили разрешение в Австралия, се постигат съществени резултати, еквивалентни на тези от изискванията, определени в дял IV от Регламент (ЕС) № 648/2012.

(11) Поради това Комисията стига до заключението, че австралийската правна и надзорна уредба гарантира, че ЦК, получили разрешение в Австралия, спазват правно обвързващи изисквания, които са еквивалентни на изискванията, установени в дял IV от Регламент (ЕС) № 648/2012.

(12) Според второто условие по член 25, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 648/2012 действащата правна и надзорна уредба на Австралия по отношение на ЦК, получили разрешение там, трябва да предвижда, че тези ЦК подлежат на текущ ефективен надзор и правоприлагане.

(13) Текущият надзор и контрол по отношение на ЦК, получили разрешение в Австралия, се осъществява от АКЦКИ и ЦБА. АКЦКИ осигурява спазването на задълженията, наложени на ЦК по силата на Корпоративния закон, и в тази връзка оценява периодично спазването от страна на ЦК на задълженията, свързани с получения от тях лиценз, различни от задълженията им, свързани със СФФ и намаляване на системния риск, и конкретно на задължението им да действат по справедлив и ефективен начин, доколкото е практически осъществимо, като представя доклад до министъра, който се публикува. ЦБА следи за спазването на задълженията, поети от ЦК по силата на предоставените им лицензи и свързани с финансовата стабилност и намаляване на системния риск, извършва периодични оценки на спазването на СФФ от всеки ЦК и представя доклад до министъра, който също се публикува. ЦК, които са получили разрешение в Австралия, може да получават писмени указания от министъра и от АКЦКИ. Когато ЦК не спази писмено указание, АКЦКИ може да сезира съда, който може да нареди на ЦК да спази съответното указание.

(14) Поради това Комисията стига до заключението, че австралийската правна и надзорна уредба по отношение на ЦК, получили разрешение в Австралия, осигурява текущ ефективен надзор и правоприлагане.

([1]) От 1 септември 2014 г. наименованието на Комитета по платежни и сетълмент системи бе променено на Комитет по платежни и пазарни инфраструктури (*Committee on Payment and Market Infrastructures — CPMI*).

(15) Според третото условие по член 25, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 648/2012 действащата правна и надзорна уредба на Австралия трябва да включва ефективна еквивалентна система за признаването на ЦК, получили разрешение по силата на правен режим на трета държава („ЦК от трета държава“).

(16) ЦК от трета държава може да кандидатстват за лиценз за чуждестранни системи за клиринг и сетълмент („лиценз за чуждестранен ЦК“), позволяващ им да предоставят в Австралия част или всички клирингови услуги, които могат да предоставят по силата на получено разрешение в собствената си държава.

(17) Критериите, прилагани спрямо ЦК от трети държави, кандидатстващи в Австралия за лиценз за чуждестранен ЦК, са сравними с предвидените за ЦК от трета държава, кандидатстващи за признаване по член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012. За да бъде признат, регулаторният режим на третата държава, в която ЦК е получил разрешение, трябва да се счита — според установените при него степен на защита от системен риск и равнище на ефективност и справедливост на предлаганите услуги — за „достатъчно еквивалентен“ на регулаторния режим, приложим в Австралия спрямо подобни местни ЦК. При оценяването на „достатъчната еквивалентност“ се вземат предвид съображения, подобни на оценяваните в рамките на Регламент (ЕС) № 648/2012. За да бъде издаден лиценз за чуждестранен ЦК, е необходимо също да съществуват установени договорености за сътрудничество между австралийските органи и съответните чуждестранни надзорни органи.

(18) Поради това следва да се счита, че правната и надзорната уредба на Австралия осигурява ефективна еквивалентна система за признаване на ЦК от трета държава.

(19) Следователно може да се счита, че австралийската правна и надзорна уредба изпълнява условията, посочени в член 25, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 648/2012, по отношение на ЦК, получили разрешение в Австралия, и тази уредба следва да се счита за еквивалентна на изискванията, установени в Регламент (ЕС) № 648/2012. Комисията, с помощта на предоставената от ЕОЦКП информация, следва да продължи да наблюдава развитието на австралийската правна и надзорна уредба за ЦК и изпълнението на условията, въз основа на които е взето настоящото решение.

(20) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Европейския комитет по ценни книжа,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

За целите на член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012 действащата правна и надзорна уредба на Австралия по отношение на ЦК, получили разрешение там, обхващаща част 7.3 от Корпоративния закон от 2001 г. и Корпоративните наредби от 2001 г., разяснени чрез Регулаторни насоки 211 „Системи за клиринг и сетълмент: австралийски и чуждестранни оператори“, и Стандартите за финансова стабилност на централните контрагенти, се счита за еквивалентна на изискванията, установени в Регламент (ЕС) № 648/2012.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 30 октомври 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO